

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 127.

Fjerde Session.

39te Møde.

Tirsdagen d. 14. December.

(Forts.)

Ordføreren: Hvad angaaer de Bemærkninger, den ærede Finanzminister har gjort, navnlig med Hensyn til Geheimestatsraadet, da skal jeg meget gjerne indrømme, at Præsuntionen maaskee har været for, at Regjeringen virkelig har tænkt paa at indføre et Geheimestatsraad i Loven; men det er ikke skeet under en saa bindende Form, at Udvalget kunde antage det for at være givet. Med Hensyn til det Endringsforslag, som Udvalget implicite har stillet hertil, saa er det fornemmelig ledet dertil derved, at der i tidligere Finanslove slet ikke eksisterer det Begreb „Geheimestatsraad“; der er tidligere kun opført Gage til det Rgl. Statsraad, og det er første Gang, at Geheimestatsraadet bliver omtalt i Finansloven, og Udvalget har altsaa ikke havt noget Tidligere i saa Henseende at slutte sig til. Det eneste officielle Actstykke, der omtaler det geheime Statsraad, er Kundgjørelsen af 28de Januar d. A., men der omtales aldeles ikke, at Medlemmerne af det geheime Statsraad skulle gageres; der tales ikke engang om, at det geheime Statsraad er traadt istedetfor det forhenværende Statsraad, og jeg troer ikke, at der er nogen Grund til at antage, at Dhr. Ministre skulle nyde nogen Løn, fordi de ere Medlemmer af det geheime Statsraad; der er idetmindste et af Medlemmerne i det geheime Statsraad, der ikke nyder nogen Løn, og heller ikke er omtalt i de Anmærkninger, der ledsage Finanslovsforlaget. Den eneste Grund, som det forekommer mig, den høitærede Finanzminister har anført, for at

beholde dette Navn, er, at en Forandring af det, naar den skulde være correct, vilde blive temmelig dyr; det er en Grund, som maaskee kan have sin Vægt, men som jeg i dette Tilfælde ikke skal imødegaae, da det jo først vil komme for til Bide Behandling, naar den ærede Finanzminister maaskee stiller det Endringsforslag, han har antydet. Angaaende Udvalgets Forslag med Hensyn til Udenrigsministerens Taffelpenge, da maa jeg dog troe, at Udvalget i denne Henseende har taget alle tilbørlige Hensyn, idet det har sluttet sig til hvad der i den forrige Konges Regjeringstid blev bestemt som passende; naar 4000 Rbd. dengang bleve ansete for passende Taffelpenge for Udenrigsministeren, saa synes det ogsaa at maatte være det nu, og naar disse Taffelpenge yderligere skulle nedfattes med 1000 Rbd. i det Tilfælde, at Udenrigsministerens Hotel bliver indrettet, saa er det aldeles illusorisk, dersom man troer, at det virkelig er en Nedsættelse. Det er aabenbart, at Udenrigsministeren maa have en Bopæl, og naar Staten tilbyder ham en saadan, saa behøver han ikke at betale Huusleie; det er kun Versur, det er kun en Forandring i Summen, men der finder i Virkeligheden ingen Nedsættelse Sted. Med Hensyn til Ministergagerne maa jeg gjøre opmærksom paa, hvilket ogsaa er udtrykt i Udvalgets Betænkning, at Udvalget erkjender, at efter vore Forhold er 4,500 Rbd., som er den Gage, Ministrene for Tidligere have, maaskee en noget lav Gage; men paa den anden Side har Udvalget frygtet for at sætte Gagen op til det forlangte Beløb af 6000 Rbd., ikke paa Grund af den væbløse Udgift, men fordi Pensionsbyrden vilde stige derved. Man har troet at kunne forene begge disse Hensyn ved at give dette Tilleg